

חייבים אמנות: לא רק סיסמה

במסגרת ארועי אוהבים אמנות, שיתקיימו בסוף השבוע הקרוב בתל אביב, 11 גלריות שיתופיות ועצמאיות מוחות תחת הכותרת "חייבים אמנות" על יחס הממשלה לעולם האמנות והתרבות

כחלק מארועי אוהבים אמנות של עיריית תל אביב שיתקיימו בסוף השבוע הקרוב, הגלריות השיתופיות והעצמאיות חברו, בהובלת גלריה אלפרד, למהלך רחב הקף שנועד להעלות למודעות את המצב הקשה שבו נתון עולם התרבות והאמנות מאז פרוץ הקורונה.

תחת הכותרת חייבים אמנות, הגלריות מבקשות להעלות לסדר היום הציבורי את דחיקת התרבות לשוליים, ולמחות באופנים אמנותיים על התעלמותה המוחלטת של הממשלה מחשיבות העשייה של אנשי התרבות ושל גופי התרבות עבור הציבור.

עלוית שרביט

מנהלת ואוצרת ראשית מדרגות אסמבלאז'

לאמנות ולתרבות יש חשיבות עליונה בהתפתחותנו האישית והקולקטיבית, בחשיבה ובהתבוננות בנבכי נפשו של אדם ובהפניית תשומת לב והדגשה של תעצומות חיצוניים. "לקרוא" אמנות שווה לקריאה והבנה של שפה שמביאה חידודים ורגישויות למצבים כמו גם יופי ונחמה.

במסגרת מיזם "חייבים אמנות" בחרנו להציג למרחב הציבורי את עבודת הווידאו הכל דחוף של רן סלוין. העבודה מעמתת את הצופה עם דמויות אדם שקולם הוחלף בנביחות כלבים אכזריות. כל דמות ונהמתה עד שהנביחה הופכת לאישית. הדמויות יוצאות מהחושך אל האור ומתריסות בנביחה.

הצופה, הנמען הבלתי נראה, נותר להתמודד עם סיטואציה אנטגוניסטית. אופציית השיפוט האפשרית מבוססת על הישרדות, הקיום הקליידוסקופי מופחת לנוכחות טוטלית מחוץ לשפה המדוברת, והמבט הישיר מסית את ההתייחסות הפילוסופית ליחסי אני-אחר.

בבחינה של תקופתנו, המושג אסמבלאז' מקבל משמעות כמרחב חשיבה מופשט. החל בזרם האמנות שעשה שימוש ב-Found Objects בציור המתפקד כפסל, וכלה בזרם מחשבה, לתחושות, תשוקות, ריבוי העולמות הפנימיים הקיימים באדם. נקודת מבט והתייחסות של האינדיבידואל על עצמו וכאחר.